

ת"פ 22582/11/14 - מדינת ישראל נגד מחמוד סלאמה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22582-11-14 מדינת ישראל נ' סלאמה(עציר) 12 ינואר 2015

בפני
בעניין: כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמוד סלאמה (עציר)

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על-יסוד הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו לו בכתב-אישום מתוקן כדלקמן: התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); וכן ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1)+(2)+(3) בצירוף סעיף 25 לחוק.

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, ביום 5.11.2014 בסמוך לשעה 21:00 השתתף הנאשם בהתקהלות אסורה ביחד עם עשרות אנשים נוספים לשם הפרות סדר, בסמוך לכיכר אשר בכניסה למחנה הפליטים שועפאט בירושלים. ההתקהלות כוונה נגד כוח משטרי הנמצא במחסום ובעמדת ה"פילבוקס" בכניסה למחנה הפליטים. משתתפי ההתקהלות, חלקם רעולי פנים, יידו אבנים, ירו זיקוקים, גלגלו צמיגים בוערים וזרקו עשרות בקבוקי תבערה לעבר השוטרים. במהלך האמור, יידה הנאשם ממרחק של כעשרה מטרים, מספר אבנים לעבר השוטרים שנכחו במקום במטרה לשמור על הסדר הציבורי, באופן שהפר את השלום ושהיה בו כדי לסכן את השוטרים. בגין עובדות אלה בהן הודה הנאשם, הוא הורשע לפי הודאתו בעבירות של התפרעות וניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות.

יוער כי הנאשם זוכה מעבירה של היזק בזדון שיוחסה לו בכתב-האישום, וזאת בהכרעת-דין מנומקת שניתנה היום, מטעמים המפורטים שם.

2. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש במסגרת הסדר הטיעון ביניהם, וכל צד נותר חופשי בטיעונו. נוכח גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות, הוא הופנה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הינו כבן 19, תושב "ענאתה החדשה", רווק, ללא עבר פלילי. עד מעצרו עבד הנאשם כפועל בניין במסגרת חברת בנייה משפחתית. הנאשם תיאר את קשייו במעצר וכן תחושות בושה עקב הסתבכותו עם החוק. שירות המבחן התרשם כי מדובר בצעיר בעל מוסר עבודה גבוה, והעריך כי רמת הסיכון להישנות העבירה נמוכה.

יוער כי שירות המבחן לא גיבש המלצה בעניינו של הנאשם, שכן לא הספיק לערוך את הבדיקות הנדרשות לכך מחמת קוצר-זמן. לצורך עריכת הבדיקות והגשת תסקיר משלים לאורן, עתר שירות המבחן לדחייה בת חודש וחצי. בשים לב למסקנה העונשית אליה באתי, לא ראיתי להורות על הגשת תסקיר משלים.

טיעוני הצדדים לעונש

4. המאשימה עמדה על חומרת המעשים המיוחסים לנאשם ועל הערכים החברתיים שנפגעו בגינם, ועתרה למתחם ענישה הולמת הנע מ- 5 ועד 15 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם הנטען, מאסר על-תנאי וקנס.

מנגד, בא-כוח הנאשם טען כי מתחם הענישה ההולמת נע מחודש ועד 6 חודשי מאסר בפועל. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניינו של מרשו ועתר להסתפק בימי מעצרו (כחודשיים ומחצה).

מתחם העונש ההולם

5. על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

בכל הנוגע לערכים החברתיים שנפגעו - נטילת חלק בידי אבנים לעבר כוחות ביטחון במסגרת התפרעות רבת-משתתפים, טומנת בחובה סיכון ברור לחיים ולגוף של העוסקים במלאכת אכיפת החוק, וכן פגיעה ממשית בסדר הציבורי ובעקרון שלטון החוק. בתי המשפט עמדו לא אחת על הצורך בהרתעת היחיד והרבים מפני ביצוע עבירות אלה נוכח חומרתן, פגיעתן בסדר הציבורי ופוטנציאל הנזק הגלום בהן.

בחנית נסיבות ביצוע העבירות במקרה שלפניי מלמדת כי מדובר בהתפרעות המונית חמורה שאירעה בכניסה למחנה הפליטים שועפאט, וכללה ידויי אבנים, זקוקים בקבוקי תבערה וגלגול צמיגים בוערים. הנאשם נטל חלק פעיל בהתפרעות ויידה מספר אבנים לעבר שוטרים שנכחו במקום במסגרת תפקידם. עם זאת, אני רואה לציין כי מיקום ההתפרעות לא היה רגיש במיוחד (כגון הר-הבית), ואף לא היה מדובר בתאריך של חג או מועד אחר הנושא עימו משמעות מיוחדת. זאת ועוד; אין לפניי טענה כי מי מהשוטרים נפגע במהלך האירוע. הנאשם עצמו לא היה רעול-פנים.

בחנית **מדיניות הענישה הנוהגת** מלמדת כי בתי-המשפט נוהגים להטיל במקרים דומים עונשי מאסר הכוללים רכיב של מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברח.

6. בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה; בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות כמפורט בפסקה 5 לעיל; ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם** נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל (לריצוי ממש) ועד 12 חודשי מאסר בפועל (ראו והשוו: עפ"ג (מחוזי י-ם) 48515-02-14 קאווס נ' מדינת ישראל (22.6.2014); עפ"ג (מחוזי י-ם) 41746-02-14 חאמד נ' מדינת ישראל (22.5.2014); עפ"ג (מחוזי י-ם) 45440-10-13 מדינת ישראל נ' אבו מאדי (18.11.2013)).

העונש המתאים

7. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחם שקבעתי, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

לחובת הנאשם שקלתי את חומרת המעשים ואת הצורך להרתיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנותם.

לקולא, שקלתי את הודאת הנאשם בעובדות כתב-האישום המתוקן ואת נטילת האחריות מצידו (הנאשם ניהל הוכחות לגבי העבירה של היזק בזדון, אולם הוא זוכה ממנה). עוד ניתן משקל לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי. בנוסף, שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ובטיעוני הסנגור לפניי, וכן את גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות (כבן 19) והשתייכותו לקבוצת ה"בגירים-הצעירים" (למונח "בגירים-צעירים" ולהשפעתו על מלאכת גזירת הדין, ראו: ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.2013)). יוזכר כי מדובר במעצרו הראשון של הנאשם ויש להניח כי אינו קל עבורו ועבור בני-משפחתו שהוא מסייע בפרנסתם.

סוף דבר

8. לאחר איזון בין מכלול השיקולים לחומרה ולקולא, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 3 חודשי מאסר בפועל ויום, החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על-תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת התפרעות או כל עבירה של תקיפת שוטר מסוג

עמוד 3

עוון.

ג. מאסר על-תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של תקיפת שוטר מסוג פשע.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"א טבת תשע"ה, 12 ינואר 2015, בנוכחות הצדדים.